

17. NIEDZIELA ZWYKŁA – 27 VII 2008

Skarb, perła i sieć

Kolejna, trzecia niedziela z rzędu skłania nas do modlitewnego zamyślenia nad królestwem Bożym. W poprzednich niedzielach, w czytaniach na nie przeznaczonych, słyszeliśmy przypowieści Jezusa o siewcy i ziarnie, o chwaście, o ziarnku gorczycy i o zaczynie. Przypowieści Jezusa przybliżyły nam to, jak królestwo Boże przenika, zdobywa królestwo ziemskie, w jaki sposób każdy z nas przez życie w wierze, miłości i nadziei zostaje włączony w królestwo Boże i nadaje mu konkretny kształt swego życia. Można powiedzieć, że słowo Boże dawało odpowiedź na fundamentalne, podstawowe pytania dotyczące życia człowieka i istnienia świata, jaki jest sens czy cel życia człowieka i na czym ugruntowane jest istnienie świata. Dzisiejsze przypowieści Jezusa spróbujemy odczytać z innej perspektywy, gdyż kierują one bezpośrednio pytanie o nas ku nam i domagają się naszej odpowiedzi. Przypowieści Jezusa z poprzednich niedziel opowiadały o obecności Boga w życiu człowieka i istnieniu świata, przypowieści niedzieli dzisiejszej: o skarbie, o perle i o sieci, są wezwaniem słuchacza do zajęcia własnego stanowiska wobec tej boskiej rzeczywistości, do reakcji na rzeczywistość królestwa Bożego w życiu człowieka.

Pytania do mnie

Przypowieści Jezusa o skarbie, perle i sieci rysują przed słuchaczami konkretne życiowe sytuacje, z których rodzą się bardzo konkretne pytania do każdego z nas:

– Kto lub co jest dla mnie skarbem? za co byłbym w stanie wszystko oddać? komu byłbym gotów wszystko poświęcić?

– Kto lub co jest dla mnie perłą mego życia? dla kogo, za czym bez chwili namysłu ruszyłbym na koniec świata?

– Czy spotkałem kogoś, kto mnie oczarował? Kto powiedział do mnie: dobrze, że jesteś?

Mój skarb

Skarb w przypowieści Jezusa jest ukryty. Trzeba mieć szczęście, aby go znaleźć. Trzeba zadać sobie trudu, aby go wykopać z ziemi. Trzeba oprócz tego wiedzieć, że to jest skarb, czyli coś, co przemieni nasze życie na lepsze. W powszechnym przekonaniu skarb czyni człowieka szczęśliwym. Wejście w posiadanie skarbu jest wielorako uwarunkowane. Jeśli uwarunkowania zostają spełnione, wtedy wchodzimy w posiadanie skarbu, możemy zakosztować szczęścia.

Powtarzam pytanie postawione wcześniej: Kto lub co jest dla mnie, dla ciebie skarbem? Kto lub co jest dla mnie, dla ciebie źródłem nieskończonego szczęścia? Nieskończoność ma do czynienia z wiecznością. Człowiek prawdziwie szczęśliwy woła: chwilo, trwaj wiecznie! Nieskończone szczęście związane jest z wiecznością. Jestem gotów do wszystkiego, za wszystko! A wszystkim jest tylko Bóg! Bóg jest prawdziwym szczęściem człowieka, i tylko dla Boga człowiek powinien wszystko zrobić. Bóg jest, winien być wszystkim dla człowieka. Jest tak w moim życiu?

Moja perła

Posiąść prawdziwą perłę, ruszyć za nią na koniec świata. Taką perłą jest – opowiadają o tym księgi Starego Testamentu – mądrość. Za mądrość ludzie są w stanie oddać ostatnie pieniądze, mądrość równie cenna jak kamienie szlachetne. Prawdziwą perłą dla ludzi Wschodu, ozdobą domu, była kobieta, matka i żona. Taką perłą dla Boga był naród izraelski, z którym związał się On przymierzem. Taką perłą dla nas jest Jezus Chrystus, który przemienił życie człowieka. Przez swoje życie, śmierć i zmartwychwstanie uczynił nas dziećmi Bożymi, na nowo nas stworzył. Jezusowi zawdzięczamy to, kim my właściwie jesteśmy. A zatem czy Jezus jest perłą mego życia?

Sieci mego życia

Sieć to niebezpieczne narzędzie, kto w nie wpadł, ten jest stracony. Sieć – innego rodzaju – pełni jednak funkcje życiodajne: tylko w relacjach, w sieci powiązań z innymi ludźmi człowiek staje się człowiekiem. Komunikujemy się, jesteśmy razem, tworzymy wspólnotę, kiedy – mówiąc językiem współczesnym – jesteśmy w sieci.

Kiedy Jezus zapowiada swoim przyjaciom, że uczyni ich rybakami ludzi, to mówi w tym drugim znaczeniu. Uczniowie mają tworzyć sieci, więzi, relacje ludzi z Bogiem i między ludźmi. Sam Jezus jest taką siecią, On wiąże człowieka z Bogiem, czyni człowieka dzieckiem Bożym, tym samym sprawia, że stajemy się przez wiarę w Boga sio-

strami i braćmi. Religia jest relacją, żywym i życiodajnym odniesieniem Boga do człowieka i człowieka do Boga. Czy tak jest w moim życiu?

Bóg jest perłą, daje się znaleźć, trzeba Go szukać!

Bóg jest skarbem, trzeba Go odkryć i wszystko zainwestować w Jego posiadanie!

Bóg jest życiem, dlatego trzeba być z Nim i w Nim!

Ks. Jerzy Machnac